

Maart 2018

EvB⁺ Zien

Gerritje superdol op kinderen

Blijven zoeken naar het worstenbroodje

Niet het probleem, maar de mens centraal

Duidelijkheid geeft Roy rust

Samen stap voor stap de puzzel oplossen

cel/o
ondersteunt

Maart 2018

Inhoud

Colofon

Redactie: Karien Blummel, Mariëtte van der Els, Danielle van Grunsven, Mirelle Konings, Mariëlle Megens, Birgit Ploegmakers, Michel van der Poel. **Interviews en eindredactie:** Margriet van Aalten, Mirelle Konings, Karlijn Meulman. **Fotografie:** Tessy Graas, Ellis Regina Photography, Karin Veenendaal. **Vormgeving:** Het Inventief, Tilburg. **Oplage:** 3.000. **Met medewerking van:** Marie-José van den Aker, Fien van Baren, Frank van Beers, Carita van den Berg - Liefthing, Brigitte Bertens, Natasja van Beurden, Karien Blummel, Dennis Boons, Sumatra Boor, Gerard van Boxtel, Jan van den Braak, Rob Broeks, Jadira Cannegieter, Kewita Doekhi, Joke van der Doelen, Margriet van Duinen, Hugo van den Dungen, Mariëtte van der Els, Armen Gahzaryan, Marieke Gensen, Nick Gloudemans, Sabine van Grinsven, Danielle van Grunsven, Jet van Ham, Suzanne van der Heijden, Jaron de Jong, Kim Hillen, Neeltje van Kaathoven, Marij van Kilsdonk – Weber, Roy de Laat, Hans en Jet de Laat, Jolanda Lamers, Rick Leisink, Jannie Liefthing, Walter Mager, Mariëlle Megens, Patrick Mentzy, Wendy Minderman, Ilona Olivier, Wouter van Oorschot, Merel van Orsouw, Birgit Ploegmakers, Chris Ploegmakers, Michel van der Poel, Leonie Pool, Stan Rasenberg, Gerritje Rozenboom, Belinda Schouten, Kim Schouten, Susan Simons, Christian Smits, Monique van Tilborg, Marten Verhoeven, Ton Verhoeven, Suzan Verhulst, Henny Voets, Dominique Willems, Marie Jeanne Wolfs.

- 3** We doen het samen
- 4** Niet het probleem, maar de persoon staat centraal
- 5** EVB+ een streepje voor
- 6** Professionaliseringsslag medewerkers EVB+ in volle gang
- 8** Binnenkijken bij Waterkant
- 10** Zorg(en) in de nacht
- 11** Dagbesteding en werk waarin je wordt gezien, meetelt en meedoet
- 12** De Maker en zijn werk
- 13** Hoe we er alles aan doen om dwangmaatregelen te voorkomen
- 14** Dit ben ik
- 16** Netwerk speelt een belangrijke rol
- 18** Vrije Tijd: mooie momenten en kwaliteit van leven
- 19** Ik zie jou genieten van je vrije tijd
- 20** Meerzorg: leren van elkaar
- 21** Methodieken
- 22** Specialisten aan het woord
- 24** Onmisbaar: bezoekvrijwilliger Marij
- 25** Veiligheid op één
- 26** De droom van... Gerritje
- 27** Interessant & Co
- 28** Trots! Monique zit weer lekker in haar vel
- 30** Blijven leren
- 31** Samenwerken, sleutel tot succes

We doen het samen!

Voor je ligt het EVB+Zien. Geheel gewijd aan Cello's zorg- en dienstverlening aan cliënten met een matige of (zeer) ernstige verstandelijke beperking (EVB) met bijkomende problematiek. De combinatie van verstandelijke beperking en moeilijk verstaanbaar gedrag kan bij elke cliënt anders uitpakken en bijkomende somatische of psychiatrische problematiek kan een rol spelen. Het is geen homogene groep en mogelijkheden en problemen kunnen bij deze doelgroep van tijd tot tijd wisselen.

De doelgroep EVB met bijkomende problematiek (EVB+) doet al lange tijd een beroep op de expertise van Cello. We hebben ruime ervaring om hen goed te kunnen ondersteunen. Behalve ervaring hebben we met de jaren ook veel nieuwe kennis en inzichten verworven, die bijdragen aan de levenskwaliteit van mensen in deze specifieke doelgroep. Alle ervaring, kennis en kunde met betrekking tot de doelgroep EVB+ hebben we nu systematisch bij elkaar gebracht, in een bijzonder specialisme.

In dit magazine schetsen we een beeld van deze recente ontwikkelingen. We geven informatie over de visie van Cello op de doelgroep, over de wijze waarop Cello zich in dit kader positioneert en manifesteert in de markt. Ook de vereiste professionele competenties van medewerkers komen aan de orde, passende methoden en methodieken, de voorwaarden waaraan de woonomgeving moet voldoen en de redenen om nachtzorg voor deze doelgroep op een bepaalde manier te regelen. Verder gaat het over dagbesteding, veiligheid, eigen regie en over veel meer onderwerpen die te maken hebben met het bijzondere specialisme. Aan het woord komen cliënten, ouders, begeleiders, specialisten, vrijwilligers: mensen die er echt verstand van hebben en waar we met z'n allen trots op zijn.

Mariëtte van der Els
Sectormanager wonen
en specialistische zorg

Ik zie **jou**

Niet het probleem, maar de persoon staat centraal

EVB+-cliënten zijn niet onder één noemer te vangen. Het zijn mensen met een matige tot (zeer) ernstige verstandelijke beperking en moeilijk verstaanbaar gedrag, en dat ziet er bij elke cliënt anders uit. Cello zet niet het gedrag van mensen centraal, maar kijkt vooral naar de persoon erachter. Het doel: cliënten de best mogelijke kwaliteit van leven bieden.

EVB+-cliënten vormen een complexe doelgroep. Marieke Gensen, gedragskundige bij Cello, ziet de zorg voor deze groep als een puzzel. “Elke EVB+-cliënt heeft andere problematiek”, vertelt ze. “Het moeilijk verstaanbare gedrag kan zich bijvoorbeeld uiten in dwangmatige handelingen, agressie of zelfverwonding. Er is sprake van een complexe levensgeschiedenis, wat zijn weerslag heeft op zowel cliënten als hun naasten. Voorheen stond vaak het moeilijke gedrag centraal en keken we hoe we dat konden ‘wegdrukken’. Maar daar los je het probleem niet mee op. De kunst is om te kijken naar waar het gedrag vandaan komt. Wie is de persoon? Wat is zijn geschiedenis? Wat speelt er op medisch vlak? Hoe kunnen we hem begeleiden zodat hij meer kwaliteit van leven krijgt?”

Ook het netwerk is belangrijk

Elke EVB+-woning van Cello heeft een specialistisch multidisciplinair team. In het team zitten onder andere een AVG-arts, een gedragskundige en begeleiders. Andere disciplines worden op vraag betrokken. “We proberen ook het netwerk van de cliënt te betrekken, onder andere om zijn levensgeschiedenis beter te leren kennen”, zegt Marieke. “Daarbij vragen we ook specifiek naar de leuke dingen. Wat vindt de cliënt leuk om te doen, waar wordt hij blij van? In die lichtpuntjes vinden we aanknopingspunten om het leven van de cliënt fijner te maken.”

Balans tussen kunnen en aankunnen

Het doel van Cello is om de kwaliteit van leven van cliënten te verbeteren en waar mogelijk de zelfredzaamheid te vergroten. Medewerkers nemen alle aspecten van het leven mee: wonen, zorg, werk, slaapritme, eten en daginvulling. “We bewaken steeds de balans tussen kunnen en aankunnen”, zegt Marieke. “Het kan zijn dat cliënten handelingen feitelijk wel kunnen uitvoeren, maar dat ze het toch niet aankunnen, omdat ze niet goed in hun vel zitten. Ze worden dan al snel overvraagd of juist ondervraagd. We helpen hen hun leven optimaal vorm te geven en daar passen we de omgeving op aan. De cliënt kan niet veranderen, maar zijn omgeving wel.”

Voor een fijne en zinvolle dag

Voor EVB+-cliënten is het van groot belang dat ze terug kunnen vallen op hun begeleiders. Marieke: “De begeleider moet er zijn voor de cliënt, de persoon achter het gedrag blijven zien en er samen een leuke dag van maken. Genieten is belangrijk voor cliënten. Dat zit in kleine dingen, zoals een ijsje eten. Zolang de cliënt er maar blij van wordt en een fijne, zinvolle dag beleeft. Voor ons als medewerkers is het mooi om te zien hoe cliënten kleine stapjes vooruit zetten. Dat is niet bij iedereen zo en het gaat met vallen en opstaan, maar we werken er elke dag samen aan om de kwaliteit van leven te vergroten.”

*Genieten is
belangrijk
voor cliënten*

EVB+ een streepje voor

Het is een bijzondere tak van sport binnen Cello: de zorg, ondersteuning en behandeling van EVB+-cliënten. Frank van Beers, voorzitter Raad van Bestuur: “Ze vormen een moeilijk leesbare doelgroep die om specialistische kennis en vaardigheden vraagt. Elke dag leren we bij. Door intern ervaringen te delen, maar ook door met collega-organisaties te sparren. We zijn dan ook trots dat we een van de voortrekkers zijn van het landelijk platform EVB+.”

“We geloven dat we samen nog veel beter in staat zijn EVB+-cliënten een zo compleet mogelijk en gelukkig leven te bieden.”

“EVB+-cliënten vormen een relatief kleine doelgroep binnen onze organisatie. Maar wél een groep die extra aandacht verdient. In die zin hebben EVB+-cliënten een streepje voor.” De afgelopen jaren heeft Cello de zorg, ondersteuning en behandeling van EVB+-cliënten steeds scherper in het vizier gekregen. En ervoor gezorgd dat medewerkers goed toegerust zijn op hun taak om de kwaliteit van leven van cliënten te vergroten. “We hebben grote stappen gezet in het ontwikkelen van doelgroepspecifieke kennis en vaardigheden. Binnen teams, en Cello-breed. Dan kun je op je eilandje blijven zitten en dat wat je hebt geleerd voor je houden. Óf je gaat je kennis en ervaring delen. Met elkaar en met professionals van collega-organisaties. En dat is wat we doen, omdat we geloven dat we samen nog veel beter in staat zijn EVB+-cliënten een zo compleet mogelijk en gelukkig leven te bieden.”

Aan het stuur

Begin 2017 is het kennisnetwerk en -platform EVB+ opgericht, met Cello als een van de belangrijkste aanjagers (naast organisaties als Dichterbij, Driestroom en Pluryn). Frank: “Als bestuur van Cello hebben we het initiatief kunnen nemen, omdat we vóelen dat onze medewerkers zich met hart en ziel inzetten voor deze doelgroep en door willen pakken. We kunnen echt niet aan het stuur zitten, als we het idee hebben dat de auto aan alle kanten rammelt.”

Brengen en halen

Het platform is meer dan een clubje bestuurders die sparren over visie en hun handtekening zetten onder een samenwerkingsconvenant. Frank: “We blijven niet hangen in beloften, maar willen faciliteren dat professionals daadwerkelijk met elkaar in gesprek gaan en kennis en ervaringen uitwisselen. Die behoefte is er ook.” Frank ziet een netwerk voor zich waarin professionals elkaar ontmoeten, bellen, mailen, vragen voorleggen en samen thema's bespreken. En ja, daarin heeft Cello veel te brengen. “Maar zeker ook te halen”, benadrukt Frank. “Want hoe goed wij het als organisatie doen, ook wij hebben zo onze blinde vlekken. Als je je al zo lang zo intensief met EVB+-cliënten bezighoudt en met dezelfde mensen op dezelfde plekken maatwerk levert, dan is het soms moeilijk er even bovenuit te stijgen. En hiaten in je aanbod of aanbod te zien.”

Gezamenlijke drive

De komende maanden krijgt het platform EVB+ steeds meer vorm en inhoud. Voor nu vindt Frank het geweldig om te zien hoe groot de drive is om zich voor deze speciale doelgroep in te zetten. “We willen allemaal de mogelijkheden vergroten van mensen die op het eerste oog ver van de samenleving af staan. Daar maken we ons samen hard voor.”

“Ons team communiceert beter en is vitaler geworden”

Kijken naar de persoon, niet naar het gedrag. Het uitgangspunt van de zorg voor EVB+-cliënten sluit perfect aan bij Marie Jeanne Wolfs, begeleider en coach bij Cello in Haaren. Vorig jaar doorliep ze met haar collega's de professionaliseringslag Wonen en specialistische zorg voor EVB+-medewerkers. “We kregen niet alleen meer inzicht in onze cliënten, maar ook in onszelf.”

Marie Jeanne Wolfs werkt sinds 2,5 jaar bij Cello in Haaren. Ze is begeleider op een woning voor EVB+-cliënten. “Om te kunnen werken met deze groep heb je specifieke vaardigheden nodig”, zegt ze. “Zo is het belangrijk om de persoon achter het gedrag te zien, rust uit te stralen en altijd te zoeken naar mogelijkheden. Wat kan een cliënt wel? En hoe kunnen we zorgen dat hij meer regie over zijn eigen leven krijgt, al is het maar een klein beetje? Daarnaast is het noodzakelijk dat je jezelf en je collega's goed kent. We moeten feedback kunnen geven en ontvangen, zodat we samen kunnen werken aan het verbeteren van de levenskwaliteit van cliënten.”

Visie en kernwaarden: de kapstok voor het team

Het team van Marie Jeanne startte vorig jaar met de professionaliseringslag voor EVB+-medewer-

kers. Het eerste blok ging over teamsamenwerking. “Ons team keek al goed naar de persoon achter het gedrag van cliënten”, zegt ze. “Het was alleen niet altijd zichtbaar wat elke collega op dit gebied deed. De opleiding maakte dat wél duidelijk. Bovendien ontwikkelden we samen onze visie en kernwaarden. Die zijn op elke woning anders, omdat de cliënten overal verschillend zijn. Voor ons bleken humor, plezier en relativeren bijvoorbeeld enkele belangrijke waarden. Onze heldere visie helpt ons om familie en collega's te vertellen wat we doen en waarom. Het is de kapstok waaraan we onze werkwijze ophangen.”

Betere communicatie en samenwerking

Tijdens het blok Teamsamenwerking leerden de collega's elkaar beter kennen. “Elk teamlid is goed in andere dingen en ook onze achtergronden zijn verschillend”, zegt Marie Jeanne. “Daar hebben

we meer inzicht in gekregen en daar profiteren we van in de dagelijkse praktijk. We houden rekening met elkaar, communiceren beter en maken meer gebruik van elkaars sterke punten. Ons team is vitaler geworden. Daarmee bedoel ik dat we zelfstandiger zijn, samen problemen oplossen en met nog meer plezier werken. Het gedrag van onze cliënten is onvoorspelbaar, maar we letten goed op elkaar en we weten dat we op elkaar kunnen rekenen. Dat maakt onze woning veiliger. Ik heb zoveel geleerd van het opleidingstraject. Over werken als team, maar ook over omgaan met agressie. De agressietraining heeft me geleerd om spanning bij cliënten te doorbreken en escalatie zoveel mogelijk te voorkomen.”

Creatieve oplossingen vinden

Een extra winst is dat het team van Marie Jeanne creatiever werd in het vinden van maatwerkoplos-

Professionaliseringslag medewerkers EVB+ in volle gang

Werken met EVB+-cliënten vraagt veel van medewerkers. Ze moeten over specifieke vaardigheden beschikken, zodat ze cliënten optimaal kunnen begeleiden. Om de zorg voor EVB+-cliënten verder te verbeteren, startte Cello eind 2016 met de professionaliseringslag Wonen en specialistische zorg voor alle EVB+-medewerkers.

De afgelopen jaren is de visie op zorg voor EVB+-cliënten veranderd. Vroeger lag de focus sterk op hun moeilijke gedrag, zoals agressie en dwanghandelingen. “De laatste jaren proberen we de vraag achter het gedrag van de cliënt te achterhalen”, zegt Michel van der Poel, opleidingsadviseur en trainer bij Cello. “We kijken naar de persoon achter dat gedrag en dat is een vaardigheid die medewerkers nodig hebben om met deze doelgroep te werken.”

Topsport

Michel ziet werken met EVB+-cliënten als topsport. “Als medewerker ben je continu alert op cliënten, je collega’s en jezelf. Want jouw houding bepaalt voor een groot deel het gedrag van de cliënt. We willen zorgen dat onze medewerkers goed zijn toegerust voor hun uitdagende werk. Cello zette daarom vorig jaar een opleidingstraject op, de professionaliseringslag Wonen en specialistische zorg, waarmee we medewerkers helpen om hun competenties verder te ontwikkelen. In het traject draait het om betekenis geven aan het gedrag van de cliënt en verbinding zoeken tussen collega’s en met cliënten. Ook het thema veiligheid loopt als een rode draad door het opleidingstraject. Veiligheid in de woning, voor cliënten én voor medewerkers.”

Veiligheid en teamwerk

De professionaliseringslag is opgedeeld in drie blokken. Het eerste blok, Teamsamenwerking, draait om het ontwikkelen van veiligheid en vertrouwen in het team. In twee dagen onderzoeken de deelnemers waar ze voor staan, wie ze zijn en wat hun doelen zijn. “Bij de zorg voor EVB+-cliënten is goed teamwerk onmisbaar”, zegt Michel. “Collega’s werken met cliënten die agressief gedrag kunnen vertonen. Dat betekent dat veiligheid heel belangrijk is. Medewerkers moeten volkomen op elkaar kunnen vertrouwen. Dat houdt ook in dat ze elkaar goed moeten kennen. Wie zijn ze, wat hebben ze meegemaakt, waar liggen hun sterke punten? Tijdens het blok Teamsamenwerking werken we aan open communicatie en wordt duidelijk waar het team voor staat.”

Opleidingen zijn maatwerk

Het tweede blok van één tot twee dagen heet ‘Ik zie jou’ en draait om het zorgprogramma van Cello. Dit zorgmodel omvat de uitgangspunten en methodiek die gebruikt worden voor onder andere EVB+-cliënten. Deelnemers leren om methodisch en planmatig te werken volgens het zorgmodel. Per doelgroep bespreekt de trainer methoden die medewerkers kunnen gebruiken in de zorg voor cliënten. Het derde blok van het opleidingstraject is de Vaardighedenlijn, waar onder andere scholing rond agressie (Professioneel Handelen bij Dreigende Agressie) en samenwerking met familie onder vallen. Michel: “De precieze route en inhoud van de opleidingen stemmen we af op de behoeften van het team, het is echt maatwerk. Opleiden is nooit klaar: we blijven opleidingen ontwikkelen die onze medewerkers helpen hun werk nog beter te doen.”

singen voor cliënten. “We hebben meer kennis en vaardigheden en daardoor durven we meer dingen uit te proberen”, zegt ze. “Regels en standaarden zijn niet langer leidend, we kijken wat de cliënt echt nodig heeft. Van één bewoner dachten we bijvoorbeeld dat hij het niet fijn vond om aangeraakt te worden. Maar doordat we op een andere manier naar hem gingen kijken en durfden te experimenteren, ontdekten we dat hij zachte aanrakingen en voetmassages heerlijk vindt. Dat geeft hem rust en het zorgt dat we beter contact met hem kunnen maken. Nu is zijn lichaam meer ontspannen als hij ons een knuffel geeft en loopt hij aan mijn handen. Die kleine stapjes zorgen voor meer kwaliteit van leven.”

Binnenkijken bij Waterkant

“Over álles is nagedacht”

Jannie Liefting (54) heeft al in veel verschillende groepen gewoond. Maar nergens is ze zó op haar plek als hier, op Waterkant zo in Rosmalen. Ze leeft er samen met negen andere cliënten, verspreid over tien appartementen. De sfeer is rustig, de lijnen tussen de begeleiders en cliënten zijn kort. Carita van den Berg - Liefting: “Voor mijn zus is dit de ideale plek. Jannie vindt er de rust die ze nodig heeft.”

Kalme sfeer Henny Voets, begeleider van Jannie: “Cliënten als Jannie kunnen door het minste of geringste uit balans raken. De omgeving sluit aan bij onze begeleidingsstijl: kalm, met niet te veel prikkels. Dus kozen we voor zachte kleuren op de muur, een geluiddempende vloerbedekking en een gliding chair in plaats van een schommelstoel.”

Eigen zit-slaapkamer met badkamer Carita: “Iedere kamer is ingericht op wat de cliënt nodig heeft. Jannie heeft een knus zitje, met een tv en een niet-aangesloten kachelletje waar ze haar schoenen bij zet. Het poppenbed is ingebouwd in de room divider, zo kan het niet stuk. En het bed is vastgeschroefd, anders gaat ze de boel verbouwen.”

Pictogrammen Henny: “Zie je die pictogrammen? Die helpen structuur aan te brengen. Bewoners weten exact wie er die dag werkt. En wie aan de beurt is om te bepalen wat we op zaterdag eten. Ze kennen het systeem feilloos!”

Korte lijnen

Carita: “Voor mensen als mijn zus is het belangrijk dat ze de nabijheid van de begeleiders ervaren. De lijnen zijn kort hier. De bewoners kunnen vanuit hun kamer de begeleider in de woonkamer zien.” Door de lange gang die de appartementen verbindt, kunnen de begeleiders gemakkelijk contact met elkaar houden.

Gezamenlijke ruimte In de woonkamer komen Jannie en twee medebewoners samen voor het ontbijt, een kop soep aan het eind van de middag en de avondmaaltijd, die in de keuken van het andere appartement wordt bereid. Carita: “Oorspronkelijk zat hier ook een keuken in. Maar die bleef niet heel. Voor de rust en veiligheid is het zo opgelost.”

Halve deuren Carita: “Een vondst zijn de halve deuren. De bovenkant staat open en de onderkant is af te sluiten. Jannie voelt zich er veilig door; niemand kan over die deur heen. Ondertussen krijgt ze wél mee wat er in de woonkamer gebeurt. Mooi is dat ze een eigen sleutel heeft. Dat versterkt het idee van ‘een eigen huis’ hebben.”

Robuuste meubels Henny: “Omdat sommige bewoners destructief gedrag vertonen, staan er meubels die tegen een stootje kunnen. Een zware tafel waarop een krasje meer of minder niet uitmaakt. Stevige stoelen met wielletjes die bij het verschuiven amper lawaai maken. Een prullenbak met steigerhouten ombouw die je niet zomaar van z'n plek krijgt. Over alles is nagedacht.”

Buiten Alle bewoners hebben een eigen afgesloten tuintje. Carita: “Jannie vindt het heerlijk om in het zonnetje te zitten. Ze weet dat er niemand anders kan komen. Dat geeft rust.” Per appartement is er een gezamenlijke voortuin. Achter het pand is een binnenplaats. Carita: “Hier organiseren we 's zomers een barbecue voor bewoners en hun familie. Heel gezellig!”

Zorg(en) in de nacht

“Niet té vroeg naar bed en laat op de avond niet teveel drinken dragen bij aan een goede nachtrust.”

“Voor rust in de nacht is het namelijk belangrijk dat er vaste en vertrouwde gezichten zijn en nabijheid.”

De mensen over wie wij het in het EVB+ Zien hebben, hebben prettige en passende ondersteuning nodig. Ook tijdens de nacht. We weten dat slaapproblemen veel voorkomen. Dus ook in de nacht moet de ondersteuning goed geregeld zijn. Onze visie is dat er voor alle cliënten een goed klimaat is, waardoor ze in de nacht voldoende slaap en rust krijgen. Normaal waar het kan, bijzonder waar het nodig is om de veiligheid te garanderen.

Wouter van Oorschot, manager Zorg en Dienstverlening, is betrokken bij een project om de nachtzorg beter af te stemmen op de behoeften van EVB+-cliënten. “Daarvoor is het slaappgedrag van negentien cliënten gedurende een langere periode in kaart gebracht. We hebben gewerkt met videoregistratie. Een slechte nachtrust kan leiden tot probleemgedrag overdag. En bij een aantal van de cliënten die we hebben geobserveerd was er sprake van probleemgedrag in de nacht.”

“Nadat we een beeld hadden van het slaappatroon, hebben we nagedacht over de mogelijkheden om het slaappgedrag op een positieve manier te beïnvloeden. Dit kun je doen door de begeleidingsstijl aan te passen: van beheersmatig naar gericht op het maken van contact. En door overdag voldoende en passende activiteiten aan te bieden. Bijvoorbeeld bewegen en in de buitenlucht zijn. Ook vaste slaaprituelen helpen om de dag goed af te sluiten. Niet té vroeg naar bed en laat op de avond niet teveel drinken dragen bij aan een goede nachtrust.”

“Daarnaast hebben we gekeken naar wat de cliënten verder nog zou kunnen helpen bij hun nachtrust. Bijvoorbeeld langere instopstroken, zodat het beddengoed beter op zijn plek blijft, sokken aan in bed, een ander of breder bed, een nachtlampje of een andere deur in de slaapkamer. Prikkel en onrust zitten in kleine en grote dingen.”

“Bij een aantal cliënten heeft het aanpassen van begeleidingsstijlen, activiteiten overdag, slaaprituelen en aanpassingen in de omgeving geleid tot ander en verbeterd slaappgedrag. Bij zeven van hen is er wel meer rust in de nacht. Alleen slapen zij nog altijd erg kort. Wij denken dat het gebrek aan nachtrust leidt tot probleemgedrag.”

“Een van de andere doelen waar we aan werken is het afbouwen van maatregelen, zoals het slapen met Bratexbanden en het afsluiten van deuren. Per woning komt er daarom een behandelplan, dat zich specifiek richt op het verbeteren van de situatie in de nacht. Daarnaast bekijken we de mogelijkheden om een nachtdienst in te zetten speciaal voor EVB+-cliënten. Voor rust in de nacht is het namelijk belangrijk dat er vaste en vertrouwde gezichten zijn en nabijheid.”

Dagbesteding en werk waarin je wordt

gezien, meetelt en meedoet!

Gezien worden, meetellen en meedoen. Deze uitgangspunten van dagbesteding gelden voor alle cliënten van Cello. Voor EVB+-cliënten is het niet altijd vanzelfsprekend dat zij ervaren dat ze erbij horen. Door hun ernstige gedragsproblematiek zitten ze zichzelf soms in de weg én/of belasten de ander, zonder dat zij dit willen of anders zouden kunnen.

“Voor EVB+-cliënten is het organiseren van passende dagbesteding een dynamische opgave”, vertelt Danielle van Grunsven, manager Zorg en Dienstverlening. “Volledige dagbesteding is niet altijd haalbaar, doordat wat de cliënten kunnen en aankunnen per moment kan verschillen. Dit maakt dat maatwerk

nodig is. Hierbij wordt steeds gekeken of de cliënt buiten de woning zijn dagbesteding of activiteiten kan ondernemen, in de beschutting van een beschermde plek. Of dat de dagbesteding dichterbij of aan huis georganiseerd moet worden.”

De visie op dagbesteding is gebaseerd op 5 pijlers:

- Lij mag er zijn
- Doen wat bij je past
- Volwaardig en respectvol
- Keuzemogelijkheden
- Verschil moet er zijn

“Om goed aan te sluiten bij wat de cliënt nodig heeft, hebben we intensief contact met iedereen die betrokken is: ouders, vertegenwoordigers, ondersteunende diensten, medewerkers en managers, zowel van dagbesteding en wonen. Vanuit die samenwerking en afstemming doen we hard ons best om de dagbesteding steeds weer passend te maken. De begeleiders, het aanbod én de locatie van dagbesteding bewegen mee met de cliënt en de mogelijkheden die er op dat moment zijn.”

3 VORMEN VAN DAGBESTEDING VOOR EVB+ BELICHT

1

Heikant 1

Dagbesteding in de woning

Bij Heikant 1 wonen zes cliënten, voor drie van hen was er een vraag om in de nabijheid, beschutting en veiligheid van de woning dagbesteding te organiseren. En zodoende minder gezichten te zien op een dag en minder overgangen te maken. Medewerkers dagbesteding zijn op de woning gaan werken. Zij hebben een weekprogramma opgezet waarin het herstel van het leven van alledag centraal staat en de dagen invulling krijgen door met thema's te werken, zoals bijvoorbeeld de seizoenen en de feestdagen, in de tuin werken, boodschappen doen. Het programma wordt gedraaid door alle medewerkers van de woning.

2

D'n Eik

Intensieve begeleiding samen met anderen op de dagbestedingslocatie

Cliënten zijn in staat om samen met anderen in hun omgeving dagbesteding te genieten. De begeleidingsintensiteit is gemiddeld 1 op 3, met individuele momenten in de beschutting van een kleinschalig dagcentrum. Hier vinden vooral belevingsgerichte en motorische activiteiten plaats vanuit de methodiek “Ervaar het maar”.

Dit zijn vormen van dagbesteding op De Binckhorst. Op verschillende andere plekken in Vught en Haaren is een vergelijkbaar aanbod op maat georganiseerd.

3

Zandoogpad 3

Intensieve (individuele) begeleiding buitenshuis en op de dagbestedingslocatie

Bij Zandoogpad 3 worden cliënten begeleid die de overstap naar dagbesteding buiten de woning willen of kunnen maken. Cliënten worden veelal (tijdelijk) individueel begeleid.

De begeleiders bewegen voortdurend met de cliënt, zijn stemming en gemoedstoestand mee en kijken naar de wensen en mogelijkheden op dat moment. Hoe wisselend en complex de ondersteuningsvraag ook is, de cliënt is altijd welkom en de begeleiders zijn er voor hen. Samen richten ze zich op het beleven van een fijne dag en het vergroten van de wereld!

Ambities

“Wij zijn tevreden met wat we tot nu toe in de afgelopen jaren ontwikkeld en georganiseerd hebben”, aldus Danielle van Grunsven. “Maar we hebben ook ambities. Op dit moment bestaan de activiteiten veelal uit de dagelijkse huis-, tuin- en keuken activiteiten, gericht op beleving en in de nabijheid en beschutting. Wij willen voor al deze mensen graag een fijne, veilige werkomgeving. Bijvoorbeeld in de vorm van een beschutte boerderij, waar gewerkt én beleefd kan worden. Waar zij meetellen én gemist worden als ze er (even) niet zijn. Een plek waar ze altijd weer welkom zijn en waar zij vooral mogen zijn wie ze zijn, met al hun bijzondere uitingen en gedragingen!”

De maker en zijn werk

“Een schroef in de panhaak slaan is het leukste om te doen”

Sinds twee jaar werkt Christian Smits (42) op de werkplaats van Den Overkant op De Binckhorst. Vijf dagen per week doet hij daar allerlei klussen. Flessen bestickeren, schroefjes aftellen, oud papier wegbrengen: alles wat er maar gedaan moet worden. Zijn favoriete klus? “Met een hamer hard een schroef in een panhaak slaan”, zegt Christian trots. Een panhaak? Dat is een ijzeren haak om dakpannen mee te bevestigen. Christian zet met plezier snel een berg panhaken in elkaar. Hij en zijn collega's maken hun producten voor industrieel dagbestedingscentrum De Pomphoek van Cello, waar ze verder verwerkt worden.

Hoe we er alles aan doen om dwangmaatregelen te voorkomen

“Blijven zoeken naar het worstenbroodje”*

Geen enkele arts of gedragskundige legt graag een vrijheidsbeperkende maatregel op. Soms kun je niet anders, voor de veiligheid van de cliënt en die van de begeleiders. Jet van Ham en Kim Hillen vertellen over de blijvende

zoektocht naar het voorkomen dan wel zo minimaal mogelijk inzetten van vrijheidsbeperkende maatregelen.

Jet van Ham is gedragskundige. Kim Hillen is AVG-arts én BOPZ-arts. Zij is bij Cello eindverantwoordelijk voor het complete ‘middelen-en-maatregelen’-beleid. Jet en Kim zijn beiden lid van de Commissie Terugdringen Onvrijwillige Zorg (TOZ). Deze commissie probeert Cello-breed het gebruik van vrijheidsbeperkende maatregelen zoveel mogelijk terug te dringen.

door inzetten van middelen en maatregelen. De winst zit in het stukje voorafgaand aan de uitbarsting; wanneer de spanning zich opbouwt maar je nog wel ingang bij de cliënt ervaart.”

Honger

Kim: “Eens in de drie maanden evalueren we een middel en maatregel. Bij zo’n evaluatie zijn de betrokken AVG-arts en gedragskundige en iemand van de begeleiding aanwezig. We brengen dan samen in kaart hoe vaak bij iemand een escalatie voorkomt en wanneer precies. Want misschien ontdekken we

een patroon en kunnen we de boosheid voorkomen zodat het niet (langer) nodig is om middelen en maatregelen in te zetten.” Jet van Ham: “Zo zagen we bij één cliënt dat hij telkens voor het eten spanning opbouwde. Dus vroegen we ons af: vindt hij het moeilijk om te wachten? Heeft hij honger? Op basis daarvan kun je voorziene maatregelen treffen. Nu krijgt hij tijdens het koken al iets kleins, een wortel of tomaatje en laten we hem meehelpen, zodat hij ziet hoe lang het nog duurt voordat het eten klaar is. Geen boze uitbarstingen meer voor het eten. We hoeven bij hem niet langer vrijheidsbeperkende maatregelen toe te passen.”

Second opinion

“Als een cliënt zich verzet tegen toepassing van de middel en maatregel, spreken we over een dwangbehandeling” legt Kim uit. “Bij toepassing van dwangbehandelingen zoeken we nog intensiever of het niet anders kan. We zitten hiervoor maandelijks bij elkaar. Dan kijken daarnaast nog een andere gedragskundige en arts mee, voor een second opinion. Want misschien zijn er blinde vlekken ontstaan. Dat kan, als je al zoveel geprobeerd hebt en de cliënt al zolang kent.” Niet overal kan men op berekend zijn, zo onderscheidt zich nog de noodmaatregel. Jet licht toe: “een noodmaatregel is een onvoorziene maatregel, die niet geregistreerd staat voordat hij wordt toegepast.” “In dat geval zitten we binnen een week na toepassing bij elkaar om samen te kijken of de situatie nog om inzet van noodmaatregelen vraagt. Ook wordt met elkaar gekeken hoe de situatie mogelijk anders opgelost had kunnen worden zonder toepassing van middelen en maatregelen.”

Kim en Jet sluiten af met de woorden: “We geven het niet op, het is nooit klaar. Het is pas klaar als we de perfecte oplossing hebben gevonden, zoals het verhaal van het befaamde ‘worstenbroodje’.” (uit *‘Zo simpel kan het zijn’*, Richard Engelfriet, 2014).

*Het worstenbroodje

John is medewerker van een afdeling voor spoedeisende psychiatrie. Hij werkt met zeer verwarde en vaak agressieve patiënten. Het komt voor dat er zes medewerkers nodig zijn om iemand in bedwang te houden. Soms is de isoleercel de enige mogelijkheid. Het zat John niet lekker. Hij bedacht een plan. Voortaan ging het zo: iemand wordt binnengebracht, de stoppen compleet doorgeslagen, zes potige medewerkers erbovenop. John komt binnen. Hij kijkt de patiënt in de ogen en vraagt in onvervalst Brabants: ‘Lusde gij een worstenbroodje?’ Wat er dan gebeurt: het overgrote deel van de patiënten smelt weg. Vergeet niet dat sommigen dagen niet gegeten hebben en enkel agressie hebben ontmoet. En dan biedt iemand ineens vriendelijk iets te eten aan. Het resultaat is verbluffend. De isoleercel staat soms weken leeg.’
Uit: *‘Zo simpel kan het zijn’* (Richard Engelfriet, 2014)

Dit ben ik

*‘Zijn begeleiders
nemen Roy serieus en
luisteren naar hem’*

“Het huiselijke vind ik hier heel fijn”

Roy woont al 24 jaar op De Binckhorst. Met veel plezier. “Het is hier huiselijk en ik heb een eigen kamer”, vertelt Roy. “Werken buiten De Binckhorst kan ik niet meer, maar we hebben dagbesteding op de woning. Koken, de vloer vegen, in de moestuin werken, knutselen: het hoort er allemaal bij.” In zijn vrije tijd gaat Roy graag naar de kerk, hij is fan van De Efteling en gek op Nederlandstalige muziek. TV Oranje staat dan ook vaak aan als Roy thuis is. Roy heeft een ontwikkelingsachterstand, maar hij is verbaal sterk en weet veel. Daardoor loopt hij het risico dat hij overvraagd wordt, omdat hij meer lijkt te kunnen dan hij werkelijk aankan.

Duidelijkheid geeft Roy veel rust

Voor Roy de Laat (38) is de essentie van een prettig leven in één woord te vangen: duidelijkheid. Hij móet weten waar hij aan toe is, want niets zorgt voor zoveel stress als losse eindjes. De afgelopen jaren veranderde er veel in zijn woning op De Binckhorst. De nieuwe aanpak pakte voor Roy goed uit.

“De grootste uitdaging bij Roy is zijn onstilbare honger naar duidelijkheid”, vertelt vader Hans de Laat. “Alles moet afgekaderd zijn, anders wordt hij heel onzeker. Alles wat buiten het normale valt, is spannend. Vooral als het om feestdagen en verjaardagen gaat. Daar leeft hij naartoe en daar blijft hij eindeloos vragen over stellen. Hij is heel gevoelig voor prikkels van buitenaf. Als hij op De Binckhorst iemand tegenkomt en vraagt wanneer het Sinterklaas is, en die persoon zegt: ‘bijna’, dan raakt Roy in de stress. Hij stopt niet met vragen tot hij het naadje van de kous weet en dat maakt hem onrustig.”

Eén persoon beantwoordt vragen

Een paar jaar geleden namen de begeleiders van Roy hem opnieuw onder de loep, om te ontdekken hoe ze zijn leven prettiger konden maken. Neeltje van Kaathoven, persoonlijk begeleider/coördinerend begeleider: “Roy stelde iedereen veel vragen. Dat leverde strijd op: mensen wisten niet wat ze het beste konden antwoorden, of hun reacties vielen verkeerd. We besloten dat voortaan nog maar één persoon antwoord geeft op zijn vragen. En die persoon ben ik. Iedereen verwijst Roy consequent door naar mij. Hij verzamelt zijn vragen op briefjes en eens in de twee weken – of vaker als het nodig is – bespreken we die samen. Soms kan ik meteen antwoord geven, soms moet ik eerst afstemmen met ouders of begeleiders. Maar ook dan ben ik duidelijk: Roy, ik laat je volgende week weten hoe het zit. Dat accepteert hij.”

Wekelijks bezoek verloopt goed

Neeltje en haar collega's maakten ook een competentie-analyse voor Roy. Daarin staat waar Roy goed in is, wat zijn belemmeringen zijn en hoe hij zijn sterke punten kan gebruiken. “De analyse gaf ons meer inzicht in Roy en in wat hij nodig

heeft”, zegt Neeltje. “Op basis daarvan pakten we het wekelijkse avondbezoek van zijn ouders aan. We maakten samen met Hans en Jet een scenario, dat de dag van het bezoek beschrijft. Roy was vroeger al de hele dag bezig met bedenken wat hij zijn ouders moest vragen. De spanning liep steeds verder op en 's avonds barstte dan de bom. Nu bellen we op vrijdagmiddag al naar Hans, zodat Roy zijn eerste vragen kan stellen. Een kwartier voordat ze komen, gaat een begeleider rustig bij Roy op de bank zitten. Hij is ontspannen als zijn ouders binnenkomen.” Moeder Jet knikt. “Onze bezoeken zijn een wereld van verschil met vroeger. Nu gaan we elke week met een prettig gevoel weg: we weten dat hij hier op zijn plek zit.”

Eigen regie voor cliënten

Cliënten eigen regie geven is van groot belang bij Cello. Op de woning van Roy vindt regelmatig een bewonersvergadering plaats. Bewoners bespreken dan de gang van zaken op de woning en bijzonderheden als de jaarlijkse familiebarbecue. Ze maken zelf keuzes voor zaken als het vlees en de tuinversieringen. “We kijken ook verder dan de woning”, zegt Neeltje. “Roy wil graag eens op bewonersvakantie en dat willen we gaan proberen. Eigen regie zit ook in andere dingen. Binnenkort start Roy met ‘rots- en watertraining’. Roy is een rots, stevig en onwrikbaar. Soms is het beter om soepel als water te zijn. Samen met een fysiotherapeut gaan we proberen om Roy meer controle over zijn eigen lijf te geven. Hopelijk kan hij met ademhalingstechnieken de spanning verminderen. Als er ergens winst te behalen is, hoe klein ook, dan gaan we daarvoor.”

Positieve verandering

De ouders van Roy zien dat hij erg veranderd is de afgelopen jaren. Jet: “Hij heeft geen dagbesteding buitenshuis meer, want dat zorgde voor te veel druk. Dagbesteding aan huis werkt veel beter, dan is er ruimte om even rust te pakken als er spanning ontstaat. Zijn leefwereld is kleiner geworden, maar Roy is een stuk actiever. Vroeger lag hij veel op de bank televisie te kijken en te piekeren. Nu is hij lekker bezig. Een goede daginvulling is nodig voor een fijner leven.” Hans: “Een paar jaar geleden bepaalden de begeleiders nog voor Roy. Nu nemen ze hem serieus en luisteren ze naar hem. Ze kijken wat Roy nodig heeft en dat werkt. Roy is veel rustiger, hij eet goed en hij ziet er ook goed uit.”

SLA deze pagina's open
en zie het netwerk van
één cliënt: Marten

Netwerken,

ook in de zorg is dit woord niet meer weg te denken.

Voor EVB+-cliënten is het hebben en (onder)houden van een netwerk belangrijk. Natuurlijk zijn er, dag-in-dag-uit, contacten met de professionals die deze cliënten ondersteunen: van begeleiders, arts, fysiotherapeut tot huismeester.

Evenzo belangrijk en waardevol zijn de relaties en contacten met het gezin (ouders, broers en zussen) en in de omgeving waar cliënten wonen en hun dagbesteding hebben. En niet te vergeten met vrijwilligers.

Bij Cello werken we actief aan het versterken van de formele en informele zorg, waarbij een goed leven centraal staat. Met deze netwerk-foto hebben we voor één cliënt, Marten, het netwerk in beeld gebracht.

Over mooie momenten en kwaliteit van leven

Om vrijetijdsactiviteiten passend te maken voor EVB+-cliënten hebben medewerkers lef, creativiteit en doorzettingsvermogen nodig. Jet van Ham, gedragskundige, en Mariëlle Megens, manager Zorg

en Dienstverlening, delen hun praktijkervaringen vanuit de betrokkenheid bij deze doelgroep.

Vrije tijd voor EVB+-cliënten vraagt creativiteit, lef en doorzettingsvermogen. Het levert mooie momenten én kwaliteit van leven op!

een professional- die meegaat naar zo'n activiteit", vertelt Mariëlle Megens. "Vrijetijdsactiviteiten die druk bezocht worden, bijvoorbeeld naar het bewonerscafé, blijken voor EVB+-cliënten te hoog gegrepen. Ze voelen zich er niet prettig bij. Meedoen aan een activiteit die het team van vrijetijd organiseert, heeft vaak heel wat voeten in aarde."

"De uitdaging zit 'm in het vinden van vormen van vrijetijdsbesteding die relatief gemakkelijk te organiseren zijn", vult Jet van Ham aan. "Het zwembad op de Binckhorst is een plek die zich daar goed voor leent. En dan vooral op momenten dat er niemand anders in het water is. En wandelen of fietsen in de directe omgeving van de woning past vaak ook heel goed."

"Als een etentje bij een Grieks restaurant nog te spannend is, dan halen we het restaurant toch gewoon naar de woning...?", stelt Mariëlle. "Daar laten we een diner bij kaarslicht door een echte ober verzorgen. En

op een terrein zo groot als de Binckhorst kun je goed kamperen. Zo creëer je het vakantiegevoel, maar zijn de nodige randvoorwaarden binnen handbereik. Zo bekijken we steeds wat er wél kan. We streven ernaar om vrije tijd 'gewoon' te organiseren waar het kan en speciaal als het nodig is."

De teams van de verschillende EVB+ woningen zoeken onderling naar verbinding. Als ze hun activiteiten samen organiseren is er voor iedereen meer mogelijk. Ze huren dan bijvoorbeeld een groter springkussen, waarop meerdere cliënten volop kunnen springen. Met als afsluiting een frietkar. Want verse frietjes zijn toch het lekkerst! Jet en Mariëlle stellen het onderwerp 'vrije tijd' structureel aan de orde, in de teams en in het multidisciplinaire overleg. In de waan van de dag schiet aandacht voor het onderwerp er gemakkelijk bij in, ervaren zij. En je hoeft niet groots te denken. Juist kleine momenten hebben veel waarde. Zo kijken de cliënten van Heikant 1 iedere week reikhalzend uit naar de bezorging van de wekelijkse boodschappen door Robbert van de Albert Heijn uit Nuland. Robbert maakt op een warme en prettige manier contact met de cliënten. Ze mogen helpen met het uitladen van de boodschappen en Robbert heeft altijd

tijd voor een praatje met iedereen. Heel waardevol, zeker voor bewoners die verder weinig contact hebben met de (voor hen vaak moeilijke) buitenwereld. Ook de gezellige familiebijeenkomsten die sinds enkele jaren georganiseerd worden hebben grote waarde. Bewoners hebben zelf inbreng over wie ze uit willen nodigen en wat er gegeten en gedronken wordt. Iedere keer blijkt dit weer een succes. Tijdens een laatste editie deelde de vader van één van de bewoners geëmotioneerd dat dit de eerste keer was dat hij bij zijn dochter werd uitgenodigd om een hapje te komen eten.

Ik zie jou

Vrije tijd is belangrijk: om te kunnen ontspannen, beleven en andere mensen te ontmoeten. Je vrije tijd kun je op veel manieren invullen. Met anderen of lekker in je eentje, binnen of buiten. De vrijetijdsbesteding van EVB+-cliënten moet prettig, passend en veilig zijn. En aansluiten bij wat de cliënt op dat moment (aan)kan.

Wendy Minderman (41) ging met twee begeleiders een weekend op vakantie naar Zandvoort. Dat was best spannend. Spullen pakken, reizen, een andere en vreemde omgeving. Wendy heeft het prima naar haar zin gehad.

“Op vrijdagochtend hebben wij Wendy gezegd dat ze ’s middags vrij was en niet naar dagbesteding ging”, vertelt begeleider Belinda Schouten. “We vertelden pas op de dag van vertrek dat Wendy met ons op vakantie ging. Zodat de dagen voorafgaand aan het weekendje-weg volgens het normale patroon voor Wendy verliepen. En ze zich er niet druk over hoefde maken.”

“De reis naar Zandvoort ging goed”, vertelt begeleider Joke van der Doelen. “Wendy vindt autorijden leuk. En met een muzikje erbij, werd het helemaal gezellig! Wendy houdt van muziek uit de Top40. Niet van Corry Konings en Frans Bauer.”

“We hebben met Wendy op vakantie dingen gedaan die ze anders niet doet”, zegt Belinda. “We hebben een strandwandeling gemaakt en warme chocolademelk met slagroom gedronken in een strandpaviljoen. We hebben gezwommen en Wendy is van een waterglijbaan af geweest. Ook hadden wij als begeleiders alle tijd voor Wendy.”

“Verder hebben we in Haarlem een heerlijk warme jas voor Wendy gekocht”, vertelt Joke. We hebben boodschappen gedaan voor de gourmet en het ontbijt. En natuurlijk zijn we ook een paar keer uit eten geweest. Wendy is dol op vis. Dus een gebakken visje langs het strand mocht niet ontbreken tijdens deze dagen. Aan alle signalen die Wendy gaf, hebben we gemerkt dat ze fijne dagen heeft gehad!”

Leren van elkaar

De meeste cliënten krijgen vanuit hun zorgprofiel voldoende zorg. Sommige cliënten hebben zo'n intensieve ondersteuning nodig dat ze 'meerzorg' nodig hebben. Behalve de verstandelijke beperking is er sprake van meervoudige, complexe problemen, zowel lichamelijk als psychisch.

"Bij EVB+-cliënten kan sprake zijn van bijkomende, vaak psychiatrische problemen", vertelt Karien Blummel, meerzorgconsulent bij Cello. "Meerzorg is nodig om in te spelen op wat de cliënt op dat moment nodig heeft. Zonder meerzorg zou de kwaliteit van leven van deze cliënten onder het niveau liggen van wat basiszorg zou moeten zijn. Zij zouden dan bijvoorbeeld hele dagen in hun kamer blijven, omdat ze de wereld te groot en te spannend vinden om eraan mee te kunnen doen. Voor zorgaanbieders is het aanvragen van meerzorg een ingewikkeld proces. Ze moeten aan allerlei regels en procedures voldoen en moeten zich verantwoorden over de geboden zorg (logisch)."

Zonder meerzorg zou de kwaliteit van leven van deze cliënten onder het niveau liggen van wat basiszorg zou moeten zijn. Zij zouden dan bijvoorbeeld hele dagen in hun kamer blijven, omdat ze de wereld te groot en te spannend vinden om eraan mee te kunnen doen. Voor zorgaanbieders is het aanvragen van meerzorg een ingewikkeld proces. Ze moeten aan allerlei regels en procedures voldoen en moeten zich verantwoorden over de geboden zorg (logisch)."

Landelijke proeftuinen

Om meerzorg anders en simpeler te organiseren zijn er landelijk tien proeftuinen uitgezet. Het doel van de proeftuinen is om te onderzoeken of de aandacht verlegd kan worden van de meer bureaucratische kanten van de zorg (voldoen aan regels) naar waar het écht om gaat: kwaliteit van leven. Cello doet samen met zorgverzekeraar VGZ, het CCE (Centrum voor

Consultatie en Expertise) en een aantal zorginstellingen (Amarant, ASVZ, Kentalis en Prisma) mee aan een regionale proeftuin.

Effecten

De regionale proeftuin heeft tot een aantal bevindingen geleid. In een aanvraag voor meerzorg mochten tot nu toe alleen directe zorguren worden opgenomen. Terwijl de indirecte uren, die besteed worden aan intervisie, teamcoaching en scholing van medewerkers, ook effecten hebben op de kwaliteit van leven van de cliënt. Ook indirecte uren die besteed worden aan de aanschaf van materialen of aanpassingen aan gebouwen hebben meerwaarde.

Bij meerzorg was het niet vanzelfsprekend dat zorginstellingen samenwerkten. Hierdoor was er geen uitwisseling van goede voorbeelden, begeleidingsstijlen en methodieken. In de proeftuin is gebleken dat juist die samenwerking veel oplevert. Samenwerking inspireert, de aanwezige kennis wordt gedeeld en de kwaliteit van de ondersteuning verbetert.

"De effecten die de andere werkwijze rondom meerzorg op de cliënt hebben moeten over een langere periode worden gemeten", zegt Karien. "Om die reden is de proeftuin voor een jaar verlengd. In die verlenging kijken we nog meer dan voorheen, vanuit metingen en voortgangsrapportages én door te observeren en ervaren, naar de effecten van meerzorg op de kwaliteit van leven. Afname van gedragsproblemen, het afbouwen van vrijheidsbeperkingen, het nóg passender maken van wonen, dagbesteding en vrije tijd, het versterken van het netwerk zijn belangrijke indicatoren om dit te kunnen vaststellen."

Methodieken

Karin heeft vandaag een spannende dag. Ze heeft een afspraak bij de tandarts. Bekend is dat Karin dit erg spannend vindt. Met het team is bekeken welke begeleider Karin die dag het beste kan ondersteunen.

Bij Cello wordt gewerkt met het EVB+-zorgprogramma. Hierin beschrijven we, onder andere, de uitgangspunten in de begeleiding en de gehanteerde methodieken. De visie op (probleem) gedrag is, dat dit gedrag een bedoeling heeft en een uiting is om iets duidelijk te maken. Het gaat er dan ook om dat we het gedrag van de ander leren verstaan en dat we het de ander mogelijk maken ons gedrag te verstaan. Een goede relatie tussen begeleider en cliënt is hiervoor noodzakelijk. Spannende situaties, zoals in het geval van Karin, kan je het beste aangaan met een vertrouwde begeleider. Een hulpmiddel om de relaties tussen cliënt en begeleider in kaart te brengen is het relatiemodel. In dit model geven we aan in welke fase de relatie zich bevindt en wat dit betekent voor het handelen van de begeleider richting cliënt.

Zowel de begeleider als Karin ervaren een dagelijkse druk op de relatie. Het valt niet mee om te blijven werken met Karin, die je dagelijks slaat. Gevoelens van onmacht, twijfel, angst, frustratie en kwaadheid kunnen soms geruisloos evolueren naar grote vermoeidheid, stress en burn-out. Om dit te voorkomen, is er oog voor de ondersteuning van begeleiders. In het boek 'emotionele ontwikkeling in verbinding' wordt antwoord gegeven op de vraag hoe begeleiders adequaat ondersteund kunnen worden in hun relatie met de doelgroep en wat ze daarvoor nodig hebben. In de praktijk wordt hier met begeleiders mee aan de slag gegaan. Dagelijks beschadigt Karin zichzelf door met haar hoofd tegen

de muur te bonken. Ook slaat ze begeleiders en maakt spullen kapot. De methode Heijkoop wordt bij haar ingezet. Deze gaat er in beginsel van uit dat al het probleemgedrag voortkomt uit angst. Door middel van video-analyse wordt gekeken naar achterliggende processen van en de aanleiding tot het probleemgedrag. Uit de analyse blijkt dat het tempo waarin begeleiders handelen te hoog ligt voor Karin. Begeleiders verlagen hun tempo. Dit leidt tot vermindering van het probleemgedrag.

Voor Karin is het belangrijk dat zij een veilige basis heeft vanwaar zij op onderzoek uit kan gaan. Aan de andere kant heeft zij een veilige haven nodig waar zij op terug kan vallen voor steun en troost. Belangrijk is dat begeleiders de signalen van hun cliënten opmerken, juist interpreteren en er vervolgens adequaat op reageren. In het geval van Karin die naar de tandarts moet, nemen de begeleiders Karin's angst waar. Zij weten dat ze bang is, stellen haar gerust en gaan samen met haar de behandelkamer in omdat ze weten dat zij dit als prettig ervaart.

We streven naar een goed leven voor alle cliënten. Maar wat verstaan we onder 'een goed leven'? Dat is bovendien voor iedereen anders. De benadering "LACCS" is ontwikkeld door Karin de Geeter en Kirsten Munsterman. LACCS staat voor: Lichamelijk welzijn, Alertheid, Contact, Communicatie en Stimulerende tijdsbesteding. De vijf gebieden vormen een denkkader, waarmee je met elkaar in gesprek kan gaan om te kijken of de cliënt een 'goed leven' heeft. LACCS is een leidraad om de begeleiding vorm te geven en om het persoonsbeeld en de handelingsregels te formuleren.

Met elkaar zetten we de genoemde methodieken in om te werken aan de kwaliteit van leven van onze cliënten!

Cirkel van veiligheid; Cooper, Hoffman, Marvin en Powell (1999)

Zorg voor EVB+-cliënten: samen

Medewerkers uit verschillende disciplines werken samen om EVB+-cliënten de beste zorg en ondersteuning te bieden. Huismeester Gerard van Boxtel, SI-therapeuten Iiona Olivier en Fien van Baren en AVG-arts Margriet van Duinen vertellen hoe zij dat doen.

Naam: Margriet van Duinen

Functie: Arts voor Verstandelijk Gehandicapten (AVG)

“De zorg voor EVB+-cliënten is een puzzel, die we in een multidisciplinair team proberen op te lossen. De uitdaging is dat deze cliënten op een andere manier communiceren dan we gewend zijn. Hun gedrag is moeilijk te lezen en een gesprek voeren is meestal niet mogelijk. Als arts moet ik daarom heel goed kijken: wat bedoelt een cliënt echt, waar komt bepaald gedrag vandaan? Ik vraag ook veel informatie aan begeleiders en familie. Breed kijken is van groot belang, want het probleem kan heel ergens anders liggen dan je verwacht. ‘Buikpijn’ kan ook oorpijn zijn. Als ik een cliënt moet onderzoeken, houd ik veel rekening met zijn behoeften. Voor de ene cliënt is het bijvoorbeeld belangrijk dat ik uitgebreid uitleg wat ik ga doen, bij de ander moet ik juist heel snel in oor of keel kijken.”

Zintuigen prikkelen

“De afgelopen jaren zijn EVB+-cliënten beter in beeld gekomen. Zo is er kennis ontwikkeld op het gebied van sensorische informatieverwerking. Dat gaat om het prikkelen van bepaalde zintuigen van een cliënt, bijvoorbeeld schommelen of aanraken. Als je dat op de juiste manier doet, kan dat voor meer rust en een fijn gevoel zorgen. Tegenwoordig is er ook meer genetisch onderzoek mogelijk, waardoor we meer weten over gevolgen van genetische afwijkingen. Daardoor vallen er meer puzzelstukjes op hun plaats bij cliënten met een bepaald syndroom. Dankzij deze ontwikkelingen kunnen we nog betere zorg op maat bieden.”

“De zorg is een puzzel, die we in een multidisciplinair team proberen op te lossen”

Naam: Gerard van Boxtel

Functie: huismeester

“Ik ben nu twintig jaar huismeester voor alle Cello-groepen die specialistische zorg bieden. Als er iets gerepareerd moet worden in de huizen, dan staan mijn collega en ik klaar. EVB+-cliënten zijn een speciale groep, want daar hebben we regelmatig te maken met gevaarlijke situaties. Denk aan gebroken ramen, verwijderde plafondplaten in badkamers of kapotte deuren. Als er iets is gebeurd los ik het niet alleen snel op, maar ik kijk ook hoe we kunnen voorkomen dat het weer kapot gaat. Bij één locatie gooide een cliënt regelmatig tuintegels door het raam. Ik heb toen grote tegels gelegd, die hij niet op kan tillen. We

stap voor stap de puzzel oplossen

Namen: Ilona Olivier en Fien van Baren

Functie: SI-therapeuten

“SI staat voor sensorische informatieverwerking. Bij SI-therapie kijken we met een zintuiglijke bril naar een cliënt. EVB+ cliënten leven op een smalle bandbreedte, zoals wij dat noemen: ze kunnen maar weinig prikkels hebben. Het doel is om die bandbreedte te vergroten, zodat cliënten een betere kwaliteit van leven krijgen.”

Op zoek naar signalen

“Ons onderzoek begint met een uitgebreide vragenlijst, ingevuld door begeleiders. Aan de hand van videobeelden en eventueel persoonlijk onderzoek, zoeken we naar zintuiglijke signalen bij de cliënt. Wat zijn ingangen om contact met hem te krijgen? We proberen de kleinste lichaamssignalen op te pikken, die ons helpen om het gedrag van een cliënt te begrijpen. Denk aan het omhoog gaan van een wenkbrauw, een spiertrekking bij de neus of een reactie op geluid. We kijken niet zozeer naar gedrag, maar naar de persoon als geheel.”

Praktische adviezen

“Naar aanleiding van het onderzoek stellen we een hypothese op, die beschrijft welke aanpak mogelijk kan werken. We toetsen of die klopt en op basis daarvan geven we adviezen. Die zijn heel verschillend. Misschien heeft een cliënt een rustigere zitplaats in de woonkamer nodig, of is hij gebaat bij verzwarmingsmaterialen. EVB+ cliënten hebben vaak geen contact met hun lichaam en een zwaardere deken kan daar bijvoorbeeld bij helpen. Dat zorgt voor rust. Veel cliënten hebben last van trauma's. Momenteel specialiseren we ons in traumaverwerking, waarbij we leren door trauma veroorzaakte spanningen te verminderen.”

hebben nu vrijwel geen glasschade meer. Voor twee cliënten met een beeldscherm op hun kamer maakte ik kastjes, zodat de schermen niet kapot kunnen gaan.”

Meedenken aan de voorkant

“We lossen gevaarlijke situaties op, maar we kijken ook hoe de oplossing eruit ziet. De woning moet een thuis zijn, het mag geen gevangenis worden. Aan de voorkant denk ik zoveel mogelijk mee. Ik loop regelmatig bij de huizen binnen om te kijken of er iets moet gebeuren. Samen met managers en medewerkers bedenken we oplossingen die werken. Zo zorgen we dat cliënten hier fijn en veilig kunnen wonen.”

“Samen met managers en medewerkers bedenken we oplossingen die werken”

Onmisbaar

Bezoekvrijwilliger Marij

Ze zijn absoluut onmisbaar: trouwe vrijwilligers die zich jaar in jaar uit liefdevol inzetten voor onze bewoners. Marij van Kilsdonk-Weber (68) is zo iemand. Al meer dan dertig jaar bezoekt ze met vaste regelmaat Brigitte Bertens. Ze is er bescheiden over: "Mijn bijdrage is minimaal. Wat ik doe, staat niet in verhouding met wat begeleiders dagelijks aan zorg en ondersteuning bieden."

"Er komt niets of niemand tussen"

Bezoekvrijwilliger Marij van Kilsdonk-Weber over haar band met Brigitte: "Mijn contact met Brigitte gaat al terug tot haar kindertijd, toen ik haar leerkracht was in het speciaal onderwijs. Brigitte heeft iets bijzonders. Het is haar humor, denk ik. Nadat ze van school af was, heb ik haar een keertje opgezocht; ik was benieuwd hoe het met haar ging. Daarop nam ik haar wel eens mee een dagje uit. Zo kreeg onze band steeds meer inhoud en bleef ik haar met regelmaat bezoeken. Natuurlijk was het soms ook moeilijk, Brigitte zit gecompliceerd in elkaar. Er was een tijd dat ze over grenzen heen ging en op Coudewater is geplaatst. In die periode hebben we een jaar lang geen contact gehad. Later begreep ik dat ze zich hierdoor enorm in de steek gelaten voelde. Dat greep me aan. Dus zorg ik ervoor dat ik er elke drie weken ben. Daar komt niets of niemand tussen. Dat vaste patroon is gewoon heel belangrijk voor Brigitte. Wat we doen? Ik sluit aan bij haar behoeften. Die zijn in de loop van de tijd veranderd. Vroeger gingen we nog wel eens zwemmen, of een dagje naar zee. Nu gaan we naar eetcafé 't Vosje in Rosmalen. Brigittes gezondheid laat de afgelopen jaren iets minder toe, maar van lekker eten kan ze nog altijd genieten. Ik verheug me er elke keer op om haar te zien, en zij mij. We kletsen wat over vroeger, over haar ouders, of we bespreken haar zorgen. Waarom ik me zo voor Brigitte inzet? Ik vind het belangrijk dat ze een zo goed mogelijk leven kan leiden. Ja, onze band is heilig voor mij."

"Trouw en toegewijd"

Suzanne van der Heijden, persoonlijk begeleider van Brigitte, over Marij: "Ik weet niet beter dan dat Marij eens in de drie weken op vrijdag Brigitte komt bezoeken. Ze is een stabiele factor voor Brigitte, zorgt voor de lichtpuntjes in haar leven en geeft Brigitte die één-op-één aandacht die we allemaal zo hard nodig hebben. Ik heb bewondering voor de manier waarop Marij dat doet: trouw, toegewijd en vol overgave. Ze neemt Brigitte zoals ze is, met al haar fratsen, en zal haar nooit laten zitten. Zulke mensen zijn zeldzaam."

"Marij neemt Brigitte zoals ze is en zal haar nooit laten zitten. Zulke mensen zijn zeldzaam."

Veiligheid

op één

'Je moet uit de lijn stappen en proberen achter de persoon te komen. Geef de ander altijd de ruimte.'

Veiligheid voor medewerkers staat hoog op de agenda bij Cello. Zo is de trainingscyclus Professioneel Handelen bij Dreigende Agressie (PHDA) tot in de puntjes uitgewerkt. Bij incidenten is er extra aandacht voor nazorg. En dankzij het project Veilig Plus is het gesprek over veiligheid helemaal opengegooid.

“Als we iets willen uitdragen, dan is het wel dat agressie er niet ‘gewoon’ bij hoort”, vertelt PHDA-trainer Sabine van Grinsven. “Mijn ervaring is: mensen die in de zorg werken, hebben een groot hart. Ze laten het soms ver komen, gaan over hun grenzen heen. Ik benadruk dat ze goed voor hun eigen veiligheid moeten zorgen. Onze trainingen helpen hen daarbij.”

Bekwaam

Alle medewerkers die op een A-plek werken (woonvoorzieningen en dagbestedingsplekken met het hoogste risico op agressie) krijgen een PHDA-training. Sabine: “Nieuwe medewerkers trainen we binnen zes weken. En iedereen gaat minstens één keer per jaar op herhaling, waarbij je een bekwaamheidstest aflegt. Bij medewerkers op B- of C-groepen geven we training op maat.”

Laagdrempelig

De interactieve trainingen zijn vooral gericht op het voorkomen van een escalatie. “Begeleidingsstijl, communicatiestijl, lichaamshouding, de toon van je stem... Maar ook de omgeving, je eigen opvattingen en normen en waarden, of het herkennen van signalen dat het ‘fout’ gaat; alles komt voorbij”, legt Sabine uit. “We steken de training heel laagdrempelig in, bespreken cases en laten teamleden met elkaar oefenen. Dat levert waardevolle tips en tops op.”

Verwerken

Mochten medewerkers onverhoopt in een vervelende situatie zijn beland, dan kunnen ze op nazorg rekenen. Sabine: “Het nazorgteam kan je helpen bij het verwerken van je ervaring. Het gaat daarbij helemaal niet om wie wat precies deed, maar om vragen als: droom je er nog over, of lig je er wakker van? Heel belangrijk voor het verwerken van een incident.”

de veilig⁺ aanpak

Maak elk gevoel van onveiligheid bespreekbaar

Uit de taboesfeer

Daarbovenop helpt het project Veilig Plus medewerkers het gesprek over veiligheid aan te gaan en ervaringen te delen. Manager Wouter van Oorschot: “We willen veiligheid uit de taboesfeer halen en medewerkers de tools geven de dialoog aan te gaan. Dat kan op thema, binnen je team, of in bijeenkomsten. Heel sterk dat de Raad van Bestuur hiervoor commitment heeft uitgesproken. En die betrokkenheid ook heeft laten zien, door mee te lopen op de werkvloer en gesprekken te voeren. Medewerkers voelen zich gehoord.” Momenteel draaien twee clusters mee in het traject. Wouter: “We hopen dat meer teams warm lopen voor Veilig Plus en ermee aan de slag gaan!”

De droom...

van Gerritje Rozenboom

Kinderen zijn gek op Gerritje. En Gerritje is superdol op kinderen! Komt Gerritje ergens binnen, dan willen alle kinderen bij haar op schoot. Dat gaat natuurlijk niet allemaal tegelijk. Dus mag elk kind vijf minuten op schoot. Zo regelt Gerritje dat. Fruithapjes maken, luiers verschonen of verhaaltjes voorlezen? Gerritje kan het! Al tien jaar droomt Gerritje van werken op een kinderdagverblijf.

Gerritje is er geknipt voor, vindt iedereen bij Cello. Ze maakt makkelijk en goed contact met kinderen, is een echte doorzetter en kan taken zelfstandig uitvoeren. Ohhh, wat zou het toch gaaf zijn als iemand dit leest en Gerritje een stageplek als assistent aanbiedt. Duim je met haar mee?!

Interessant

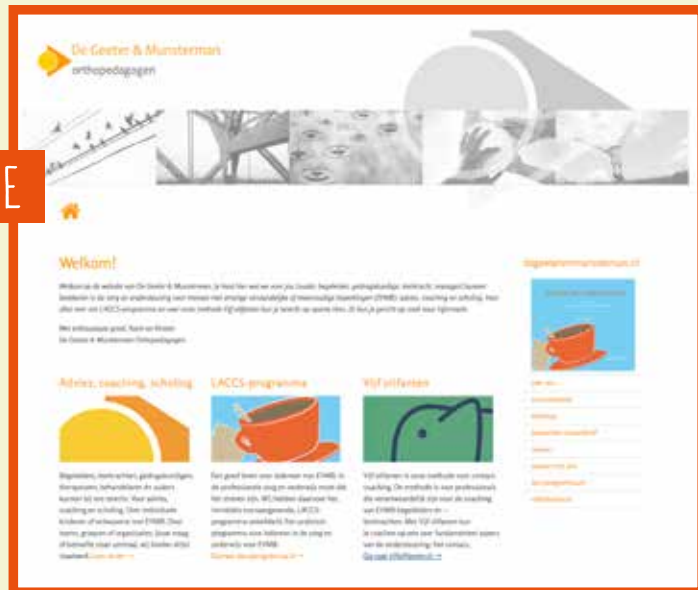
& co

www.degeeterenmunsterman.nl

Meer informatie over de benadering LACCS. LACCS staat voor Lichamelijk welzijn, Alertheid, Contact, Communicatie en Stimulerende tijdbesteding. De Geeter en Munsterman formuleren de afzonderlijke gebieden als volgt:

- Lichamelijk welzijn: een zo gezond mogelijk en pijnvrij lichaam, goed gevoed en verzorgd en voldoende in conditie.
- Alertheid: de mate waarin een persoon open staat voor prikkels uit zijn omgeving. Optimale alertheid is een voorwaarde om adequaat te kunnen reageren op de omgeving en om te kunnen ontwikkelen. Een goed ritme in de dag en de nacht is hiervoor van belang.
- Contact: goed contact betekent dat je de nabijheid van de ander voelt en je gekoesterd voelt. Vanuit contact kun je samen een moment beleven.
- Communicatie: het bewust of onbewust overbrengen van een boodschap. Respectvolle communicatie betekent dat je je gehoord en begrepen voelt en de mogelijkheid krijgt om invloed te hebben.
- Stimulerende tijdsbesteding: om betekenisvolle bezigheden te bieden is veel gerichte aandacht nodig, zodat cliënten zich ontwikkelen.

WEBSITE

BOEK

Emotionele ontwikkeling in verbinding

Dit boek (2017) is geschreven door Filip Morisse, Erik de Belie, Mieke Blontrock, Jolien Verhasselt en Claudia Claes. Zij zijn allen orthopedagogen en verbonden aan Hogeschool Gent. Het boek gaat in op de vraag hoe begeleiders een bijzonder uitdagende doelgroep de beste ondersteuning kunnen bieden. Er worden methodieken besproken, waarbij aandacht is voor sensitieve responsiviteit, structuur bieden, ruimte laten en mildheid.

WEBSITES

www.heijkoop-academy.nu

De methode Heijkoop gaat er in beginsel van uit dat probleemgedrag van cliënten voortkomt uit angst. Deze angst zorgt voor –in onze ogen– soms erg pijnlijke en bizarre gedragingen, zoals vormen van zelfverwonding, sterk agressief gedrag naar mensen en voorwerpen en afsluiting van de wereld om zich heen. Naast de angst speelt er vaak nog een veel groter probleem. De cliënt is vastgelopen. Niet alleen wat zijn persoonlijkheid betreft. Ook ten opzichte van de mensen en dingen om hem heen. Door met een open blik opnieuw naar de cliënt te gaan kijken en betekenis toe te kennen aan zijn gedrag, probeert de omgeving opnieuw aan te sluiten bij de belevingswereld van de cliënt.

www.vilans.nl

www.kennispleingehandicaptensector.nl

Websites waar op thema informatie gevonden kan worden, bijvoorbeeld over kwaliteit van zorg, eHealth, lokaal organiseren.

Trots!

Monique van Tilborg zit weer lekker in haar vel

Een speels karakter, een sterke eigen wil en altijd een praatje klaar: dat is Monique van Tilborg (29). Vier jaar geleden kwam ze bij Cello in Haaren wonen, maar na een prima start kreeg ze steeds meer last van haar autisme. Om te ontdekken hoe ze Monique konden helpen, schakelden haar begeleiders meerzorg in. Dankzij de goede samenwerking met verschillende zorgdisciplines, dagbesteding en haar ouders heeft Monique haar draai weer gevonden.

“In het begin ging het heel goed met Monique”, zegt Dominique Willems, persoonlijk begeleider op Kruisakker 3. “Ze was lief, spraakzaam en genoot van het leven. Tot haar gedrag begon te veranderen en ze steeds veeleisender werd.” “Het begon met kleine dingen”, zegt Dennis Boons, coördinerend begeleider. “Ze vond de worst op haar boterham niet rond genoeg, of ze wilde een boterham zonder gat. Dingen waar wij makkelijk aan toe konden geven en dat deden we graag. Maar haar eisen werden steeds extremer en ze reageerde erg boos als iets niet precies ging zoals ze wilde. Ze deed zichzelf pijn en maakte spullen kapot. Het liep niet meer, op geen enkel vlak. Ze was krampachtig op zoek naar houvast en grenzen, maar we wisten niet hoe we die het beste konden bieden.”

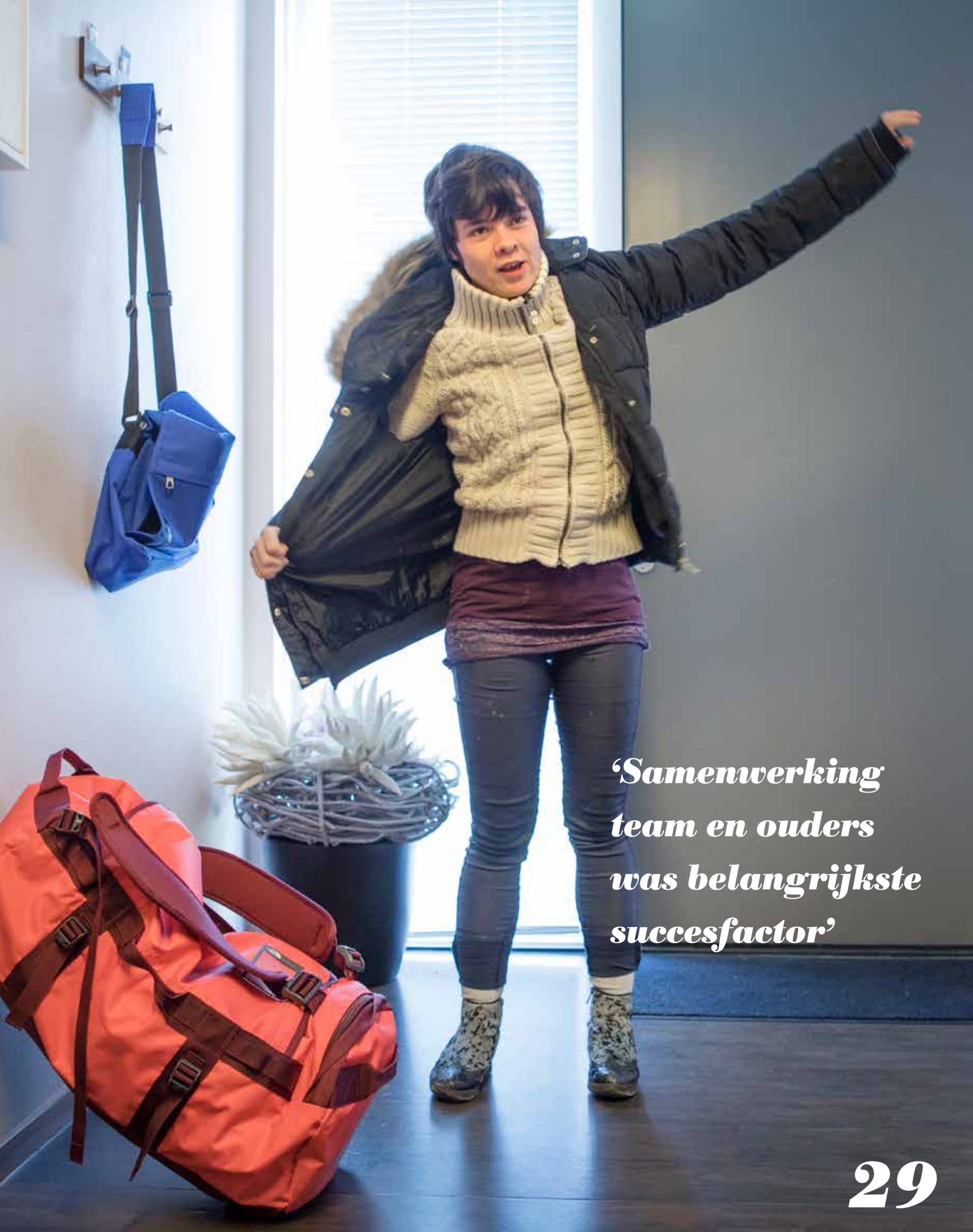
Inzet van meerzorg

Daarom vroeg het team meerzorg aan. “We kregen meer medewerkers op de woning”, zegt Dominique. “Samen met een multidisciplinair zorgteam én haar ouders onderzochten we hoe we de omgeving van Monique weer passend konden maken. We keken met een frisse blik naar haar en haar situatie.” Het team voerde grote aanpassingen door. “Onze woning is gesplitst, zodat Monique een eigen ingang naast haar appartement heeft”, zegt Dennis. “Van andere cliënten heeft ze geen last meer. We ontwikkelden een communicatieprogramma op maat. Stap voor stap schreven we al haar activiteiten uit, van tandenpoetsen tot dagbesteding. Voor Monique is zo duidelijk hoe een activiteit er precies uitziet. Een autisme-deskundige schoolde ons team in autisme en in ‘autisme en Monique’. Zo leerden wij wie Monique is en waar haar gedrag vandaan komt.”

Dezelfde grenzen stellen

Het is belangrijk dat alle teamleden op dezelfde manier met Monique omgaan. Het team oefende dat aan de hand van videobeelden. “We moeten altijd afwegen wanneer we grenzen stellen en wanneer we meegaan in haar wensen, maar als team maken we daarin dezelfde keuzes”, zegt Dennis. “We werken met respect voor de wens die onder haar vragen ligt: veiligheid en geborgenheid.” Inmiddels is de meerzorg niet meer nodig. De stemmingslijst die de begeleiders bijhouden voor Monique laat zien dat ze meer ontspannen is en goed in haar vel zit. “De grootste succesfactor daarin was de goede samenwerking tussen de zorgdisciplines en de ouders. We kennen haar nu goed en we weten hoe we moeilijke situaties wat makkelijker kunnen maken. We zijn trots op wat we bereikt hebben.”

*‘Samenwerking
team en ouders
was belangrijkste
succesfactor’*

Blijven leren

Chris Ploegmakers ging in 2009 aan de slag bij de dagbesteding van Cello. Eerst als bijbaan naast zijn sportopleiding, maar hij ontdekte dat zijn hart lag bij het werken met mensen met een beperking. Hij volgde de mbo-opleiding Maatschappelijk Medewerker Zorg en inmiddels is Chris persoonlijk begeleider van EVB+-cliënten op De Binckhorst.

Waarom ben je met EVB+-cliënten gaan werken? “In 2010 begon ik met de mbo 4-opleiding Maatschappelijk Medewerker Zorg, een vierjarige opleiding die werken en leren combineert. Ik werkte bij Cello en ging een dag in de week naar school. Tijdens de opleiding zocht ik steeds meer de diepgang en zo maakte ik kennis met EVB+-cliënten. Ik vind het interessant om uit te zoeken waar hun moeilijke gedrag vandaan komt en hoe ik dat kan beïnvloeden.”

Wat heb je geleerd van de opleiding? “Ik heb vooral geleerd om goed naar de cliënt te kijken. Wat schuilt er achter zijn gedrag? Om welk psychiatrisch ziektebeeld gaat het? Welke gesprekstechnieken kan ik gebruiken om een cliënt tot rust te brengen? Ook over mezelf heb ik veel geleerd. De opleiding maakte me bewust van de manier waarop ik situaties aanpak en hoe dat overkomt op een cliënt. Ik ben mezelf regelmatig tegengekomen en daar heb ik in mijn werk nog steeds profijt van.”

Heb je nog meer aanvullende trainingen gevolgd? “Na mijn opleiding heb ik de EQ-i-test van Cello gemaakt, die je emotionele intelligentie in kaart brengt. Die test geeft aan of je geschikt bent voor het werken met de EVB+-doelgroep. De resultaten bevestigden gelukkig dat ik de eigenschappen heb die daarvoor nodig zijn. Daarnaast volgde ik de training Professioneel Handelen bij Dreigende Agressie, die me heeft leren omgaan met agressie bij cliënten. Dankzij de opleidingen werk ik samen met mijn collega's elke dag aan het verbeteren van de levenskwaliteit van onze cliënten.”

Chris Ploegmakers en zijn collega's hebben dagbesteding aan huis opgezet voor hun EVB+-cliënten. Eén van de resultaten is een skelterbaan, die de cliënten zelf onderhouden en waar ze met veel plezier gebruik van maken.

**“Ik ben mezelf
regelmatig
tegengekomen
tijdens de opleiding”**

Samenwerken, *een sleutel tot succes*

Kennisplatform EVB+

Op 3 februari 2017 werd, tijdens een drukbezocht symposium in Ede, het startsein gegeven voor het Kennisplatform EVB+. Initiatiefnemers van het platform zijn Cello, Dichterbij, Driestroom, Gemiva-SVG Groep, Koraal Groep, Stichting Pergamijn, Philadelphia, Pluryn, Siza en Zideris. De formele oprichtingsvergadering van het platform was in april 2017.

Sinds 2015 heeft een werkgroep van de aangesloten zorgorganisaties zich bezig gehouden met de voorbereidingen om dit platform op te zetten. Vanuit de gedeelde behoefte om elkaar te ontmoeten, ervaringen te delen, casuïstiek te bespreken en verder te professionaliseren. Belangrijke raakvlakken zijn er op de thema's diagnostiek, behandeling, vrijheid, veiligheid, zelfverwondend gedrag, seksualiteit, versterken van het netwerk, vrijetijdsbesteding en competenties van medewerkers.

Na de oprichting van het platform hebben nog veertien zorgorganisaties interesse getoond om mee te doen aan het platform. En zorginstelling Driestroom heeft zich er inmiddels uit teruggetrokken, omdat zij vrijwel geen EVB+-cliënten meer ondersteunt.

Philadelphia

Ce/lo
ondersteun

dicht**er**bij

**Meer informatie over de
dienstverlening van Cello:**

Cello Cliëntenservice
T (088) 345 11 11
E clientenservice@cello-zorg.nl

**Meer informatie over
leren en ontwikkelen:**

www.opleidingscentrumcello.nl
E oplc@cello-zorg.nl

www.cello-zorg.nl Cellozorg @Cellozorg

Ik zie **jou**